

gen kræver, der skal iagttages, og den kommer altsaa, ligesom alle de andre forskjellige Oplysninger, ind under det Udtryk, som er brugt i §. 2. — Det forekommer mig ikke, at man kan bruge noget videre Udtryk end at sige: Alt, hvad Loven kræver, skal Præsten i Sognet paasee. Jeg vilde ikke formaae at finde noget Udtryk, der var mere omfattende; men paa den anden Side antager jeg ogsaa, at Udvalget vil være den ærede Taler meget forbundet, om han vilde komme det tilhjælp ved at give et Udtryk, der var endnu mere omfattende.

Tscherning: Jeg troer, at Udtrykket i saa Henseende er ganske fyldestgjørende; men jeg troer, at det ærede Medlem fra Sorø, som talte derom, gjorde, at det viste sig noget tve-tydigt; thi, naar det skal forstaaes om Alt, og der er Spørgsmaal om et virkeligt Forbud, ikke om løs Snak, men om et virkeligt Forbud, som er nedlagt, saa kan der ikke udstedes en Attest, hvori der siges, at der er nedlagt Forbud, saa maa Præsten nægte at udstede Attesten, fordi der er en reel Grund til ikke at udføre Handlingen. Det er det, vi maae holde fast paa, at Attesten skal udstedes reen, at Alt skal være afgjort saaledes, at Bielsen kan indtræde, før den Vedkommende kan henvende sig til den Præst, han vælger dertil, og at Sagen maa stilles saaledes, at denne Præst kun har med Sagen at gøre i kirkelig Henseende.

Alberti: Da det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har sluttet sig til et Exempel, jeg omtalte tidligere, maa jeg dog til, Oplysning tilføie, at jeg troer, der ligger en Feiltagelse til Grund for hans Consequents i denne Sag; thi jeg troer, han overseer, at den Omstændighed, at et Forbud nedlægges, i og for sig aldeles In- tet har at betyde. Dersom et Forbud imod et Uegteskabs Indgaaelse skal have nogen Rets- virkning, saa skal det forfølges til Thing. Om denne Forfølgen gyldigt stunder Sted — der kan jo mange Gange finde Procedurefeil Sted — det kan ikke vedkomme den paagaa- dende Præst, og han kan ikke udstede nogen Attest om, hvorvidt et saadant Forbud er gyldigt gjort og gyldigt forfulgt. Derved paa- lægger man ham en Tvang, som han hidtil ikke har havt, og som man heller ikke kan

paalægge ham. Jeg troer, at dette Exempel, som jeg uden min Villie er kommen ind i Detaillen af, maa oplyse, at den Forklaring, jeg har givet om Hensigten med Udfastels §. 2, er den i praktisk Henseende letteste.

Da ingen Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til §. 2 (see An- hang B Spalte 436).
vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag til §. 3 (see An- hang B sammesteds).
vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til §. 5 (see An- hang B Spalte 437).
vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte §§. 6 og 7 under Forhandling. Til §. 6 er der stillet et Endringsforslag af den ærede oprindelige Forslagsstiller; men jeg antager, at det ifølge den tidligere Afstemning maa bort- falde. (Haf: Ja!).

Discussionen over disse 2 Paragrapher er aabnet. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføeren: Udvalget har i §. 6 i Lovforslaget søgt at samle, hvad der hørte til at ordne Præstens Indtægter, naar en saa- dan kirkelig Frihed, der paatænkes, blev givet. Forslaget gaar ud paa, at Tiende og saa- danne faste Indtægter paa Landet og Præste- pengene i Kjøbstæderne skulle Præsterne blive ved at nyde af deres Sogneboere, hvad enten de ville benytte en anden Præst eller ikke, men derimod, at de Indtægter, som vare de saakaldte Accidenter, saadanne, som ikke høre til de enkelte Kirker, skulle kun tilflyde de Præster, som virkelig udførte Forretningen. Men, forat der ikke fra Præsternes Side skulde reises nogen Klage over Ubillighed imod dem, forat der ikke fra de nærværende Præster skulde møde nogen Indsigelse, har Udvalget troet at burde foreslaae, at, saalange som Præsterne og Kirkebestjenteene ere i deres nuhavende Om- beder, skulle de Medlemmer af Sognet, som